

DR. BICZÓ LÁSZLÓ ÜGYVÉDI IRODÁJA

☎ (+36 70) 386-4780 ☎ (+36 1) 614-0261 ☎ (+35 1) 614-0273

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1220-0/2018
Érkezett:	2018 JÚL 31.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	

ATTORNEY AT LAW & LEGAL ADVICE

DR. BICZÓ LÁSZLÓ ÜGYVÉDI IRODÁJA

NAGYATÁDI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
5.	
Ért.: 1	2018 JÚL 24. 7
Példány: 1	Mell.: -
Ügyirat száma:	30.B.133/2017/3

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

BUDAPEST

Nagyatádi Járásbíróság
 30.B.133/2017/3. számú végzés
 Kaposvári Törvényszék
 2.Bf.112/2018/2. alatti végzés

[REDACTED] panaszos által a Nagyatádi Járásbíróság előtt 30.B.133/2017. szám alatt, majd a Kaposvári Törvényszék által 2018. április hó 19. napján hozott 2.Bf.112/2018/2. sorszám alatti - a jogi képviselővel 2018. június hó 08. napján közölt bírói döntésekkel szemben a 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § a) pontja alapján - és az indokolásban kifejtett megfontolás okán részben az Abtv. 26. § (1) bek. alapján, az alábbi

alkotmányjogi panaszt,

terjesztem elő. A hivatkozott ügyben lefolytatott eljárás és bírói döntések ellentétesek az Alaptörvénnyel, ennek alapján indítványozom, hogy

az ABtv. 27. § a) b) pontjai alapján az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Nagyatádi Járásbíróság 30.B.133/2017., majd a Kaposvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.112/2018/2. hozott végzése Alaptörvényellenes.

Az a **TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG** az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében rögzített, független és pártatlan bíróhoz, tisztességes eljáráshoz való jog, valamint az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló 1950. november 4. napján Rómában kelt egyezményt implicálkozó 1993. évi XXXI. törvény 6. cikk (1) bekezdés valamint a 14. cikkbe ütköznek, ezzel ellentétesek az indítványozó Alaptörvényben biztosított ezen jogait sértik.

Indítványozom, hogy az AB az ügyben született határozatokról mondja ki, hogy azok Alaptörvényellenesek és a panaszos Alaptörvényben biztosított és védett jogát súlyosan sértik.

A panaszos ezúton nyilatkozik, hogy nem járul hozzá adatainak nyilvános közzétételéhez.

Indokolás

A hivatkozott ügyben a Nagyatádi Járásbíróság előtt került előterjesztésre vádindítvány pótmagánvádas eljárásban 2017. december 14. napján.

2

Az ügy rövid lényege alapján, az [redacted] szám alatti termőföld tulajdonjoga [redacted] magánvádlót illeti meg, azt árverés útján szerezte, az ingatlan-nyilvántartásban mint tulajdonos és használó szerepel, mint gazdálkodó a föld megművelésér vonatkozó kötelezettséggel rendelkezik.

[redacted] adott területen korábban [redacted] vezető [redacted] vádlott cége vetett kukorica [redacted] alapján [redacted] szerint az ott vetett terménynek ő a tulajdonosa. A felek között különböző eljárások voltak folyamatban, ugyanakkor a hiteles tulajdoni viszonyok tulajdoni adatok alapján is a terület tulajdonosa és földhasználója [redacted] sértett.

Sem a [redacted] sem [redacted] tárgybeli időszakban semmilyen [redacted] (tulajdon/birtok/használat stb.) jogcímmel nem rendelkezett az adott terület feletti rendelkezéshez.

2017. szeptember 13. napján az adott területen [redacted] vádlott megjelent biztonsági őrök, nagyszámú csoport és az aratást végző technikai személyzet társaságában, és a sértett és az általa kihívott rendőrség felhívása ellenére az aratást megkezdte illetőleg elvégezte, a [redacted] sértett tulajdonában álló területről a learatott kukoricát elvitte.

Ezáltal mindösszesen mintegy 22 millió Forint értékű terményt takarított be a pótmagánvádlói álláspont szerint azt eltulajdonította.

*

Az ügyben a nyomozó hatóság és az ügyészség álláspontja az volt, hogy az ügy nem büntetőjogi, hanem polgári jogi kategória, a felek közötti jogvita a polgári bíróság előtti perben érvényesíthető.

Ezzel szemben került sor a Nagyatádi Járásbíróság előtt a pótmagánvád vádindítvány benyújtására, annak minden törvényes eleme a vád tartalmi elemeinek maradéktalan megtartása a bizonyítékok csatolása mellett.

A Nagyatádi Járásbíróság 30.B.133/2017/3. sorszám alatt 2018. január 18. napján meghozott határozatával a pótmagánvádat lényegében visszautasította, érdemben 2 /kettő/ ok miatt ->

Az egyik ok az A) hogy a pótmagánvádló nem jelölt meg új körülményt, bizonyítékot, illetve ebből levont következtetést, amely a büntetőeljárás addigi szakaszában még nem merült fel, ez pedig akadályozza annak, hogy a bíróság érdemben tárgyalhassa az ügyet. Ezen felül a másik hivatkozott ok, hogy a bíróság megítélése szerint, a pótmagánvádlói vádindítványban megjelölt azon hivatkozás, miszerint „(...) a tényállás elemei túlmutatnak a polgári jogi jogvita keretrendszerén, azonban az eddigi eljárás hatóságok ezeket nem kellő mélységben értékelték, (önmagban) nem felel meg a fenti követelményeknek.” /vg. 2. old. 6. bekezdés/. Azaz azt emelte ki a bíróság, hogy a vádindítvány fenti hivatkozása önmagában nem

3

elégséges ahhoz, hogy a bíróságot meggyőzze, hogy pótmagánvádas eljárásnak helye van.

Azt azonban nem jelölte meg a bíróság, hogy, ezt a hiányt (a) miben látja, azaz hol mutatkozik a törvényi kellékeket illetően tényleges jogszabályi előírásnak eleget nem tevő hiányosság, másrészt (b) azt sem jelölte meg hogy ezen hiányosság miatti elutasítást mely jogszabályi felhatalmazottságára alapítja.

A határozattal szemben a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.112/2018/2. sorszám alatt 2018. április 19. napján végzésben az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy

„(...) Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a pótmagánvádoló által előterjesztett vádindítványt, helyesen állapítva azt meg, hogy a vádindítvány maradéktalanul nem felel meg a törvényben előírt követelményeknek.” /vg. 1. old. 7. bekezdés/

Indokolásában a Kaposvári Törvényszék arra mutatott rá, hogy a) nem helyes az elsőfokú bírói álláspont abban, hogy új körülménynek, ténynek vagy bizonyítéknak illetve következtetésnek kellene szerepelnie a pótmagánvádban, azaz e körben a jogi képviselőnek adott igazat.

A b) pontban ugyanakkor, szintén annak bármifajta tartalmi meghatározása nélkül kimondta, hogy lényegében az az oka a vádindítvány visszautasításának (ezért az elsőfokú döntés érdemben helyes,) hogy nem tartalmazta azokat az indokokat pótmagánvád maradéktalanul(?), amelyeket a törvény előír, nevezetesen, → hogymilyen indok alapján indítványozza a pótmagánvádoló a bírósági eljárás lefolytatását a megszüntetett ügyészi/rendőrségi eljárások dacára?

*

Az alaptörvény XXVIII. Cikk(1) bekezdése alapján a terhelt az eljárás minden szakaszában megilleti a tisztességes eljáráshoz való jog.

„A tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó alkotmánybírói gyakorlatot összegző 14/2004. (V. 7.) AB határozata megállapította, hogy „a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A büntetőeljárás szempontjából ezek a tételek a büntető igazságszolgáltatás történeti rendszereinek

*

4

felhalmozódott tapasztalatán alapulnak. Eszerint: az igazság feltárásának az a legmegfelelőbb módja, ha az ítélkezésben független és pártatlan bíróság nyilvános tárgyaláson, a bizonyítás tekintetében egyenlő jogokkal résztvevő felek aktív közreműködésével lefolytatott eljárás eredményeként, közvetlen észlelése útján szerzett bizonyítékok szabad mérlegelésével állapítja meg a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényeket" (ABH 2004, 241, 266.). /11/2007. (III.7.) Ab hat.

Jelen ügyben a tisztességes eljáráshoz való jog a bíróságok alaptörvény-ellenes módon való jogalkalmazása révén az alábbiakban nevesített egyedi esetek szerint vezettek alaptörvény-ellenes bírói döntésekhez.

Jelen alkotmánybíróági indítvány tárgya és alapvető álláspontja az, hogy az ügyben eljáró bíróságok oly mértékben nem tettek eleget **indokolási kötelezettségüknek**, illetve a független és pártatlan bírótól elvárható jogukat oly mértékben nem gyakorolták, hogy azzal a tisztességes eljárás elvét, illetve a független és pártatlan bíróhoz való jogot alaptörvényt sértést elérő szinten megsértették.

A valóságban a konkrét ügyben a pótmagánvád és indítvány maradéktalanul tartalmazta mindazon törvényi feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a pótmagánvád befogadásra és elbírálásra kerüljön → az tökéletesen alkalmas volt arra, hogy azt a bíróság tárgyalja.

A bíróságok által megkívánt indok, miszerint a pótmagánvádlónak meg kellene részletesen jelölnie azt, hogy mi az oka annak, hogy annak ellenére, hogy a hatóságok/ügyészség megszüntették az ügyet, ennek ellenére miért kezdeményezi büntetőeljárás lefolytatását, ilyen kötelezettség számonkérése nem vezethető le a jogszabályból.

A pótmagánvád érvényesítésének részletes indokai magában a teljes indítványban öltenek testet. Az ok meghatározása azzal teljesített, ha a pótmagánvádló a pontosan meghatározott tényállásból levezeti és arra alkalmazza annak Btk. szerinti minősítését, a tényállást alátámasztó bizonyítékokat pedig megjelöli.

A pótmagánvád ezért annak egésze alapján a megfelelő jogi értékelés esetén az okot magától értetődő módon magában foglalja.

Ebből a szempontból pusztán formai oldalról van jogosultsága vizsgálni a bíróságnak a pótmagánvádat a befogadás tekintetében a jogszabályban nem szereplő további részletezést nem írhat elő, ilyen ok hiányát számon nem kérheti.

Ebben az értelemben a pótmagánvád érvényesítésének joga, ha a formai követelményeknek az megfelel, akkortól már alanyi jog. Ettől a jogától a panaszt a bíróság - különösen (a) jogszabályi felhatalmazottság nélkül, és (b) megfelelő tartalmi indokolás nélkül nem foszthatja meg.

Fentiek képezik az Alaptörvénybeli sérelmet amely miatt a panaszos az AB eljárást kéri.

Fentiekén túl ráadásul tényszerűen is iratellenes és alapvetően téves az a felfogás és hivatkozás miszerint a pótmagánvád vádindítvány nem tartalmazta volna azokat az indokokat, amellyel a büntetőeljárás lefolytatását indítványozta a sértett pótmagánvádló.

Az elsőfokú bíróság 30.B.133/2017/3. sorszám alatti elsőfokú elutasító végzés annak 9. bekezdése épp azt az indokot emeli ki a pótmagánvád indítványból, amely épp magát az indok explicit megfogalmazásával is a kérelmet összefoglalja.

„A pótmagánvád indítvány szerint a nyomozást megszüntető határozat és az ügyben eljáró hatóságok nem helyeztek kellő hangsúlyt arra, hogy a tulajdonjogi helyzetet illetően a termény tulajdonjoga mindig a tulajdonost illeti meg, így amennyiben azt valaki tudatosan elvonja, az a lopás bűncselekményét követi el”.

A bíróság itt épp arra hivatkozott amit felrótt a sértett pótmagánvádlónak. Nevezetesen az aláhúzott rész expressis verbis is tartalmazza mindazonáltal az indokot, a bíróság is épp ezt emeli ki. Ezt hozza föl, mint ami miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezte a pótmagánvádló, azaz ami a megszüntetés dacára indokolja az eljárás lefolytatását.

A pótmagánvádas eljárásnak az a lényege, hogy amennyiben az állami közhatalom révén a vádhatóság úgy ítéli meg, hogy nem kívánja az ügyet az igazságszolgáltatás elé vinni, úgy a sértett számára annak egyéb törvényi előfeltételei esetén biztosítja azt a lehetőséget, hogy igényét maga általi bizonyítással az igazságszolgáltatás előtt érvényesíthesse, annak érvényt szerezhessen. Ez ahogyan a fentiekben kifejtésre került: alaptörvénnyel által védett jog; alanyi jog.

Ezen a vádat kiegészítő jogintézménynek éppen az a lényege, hogy sem új körülményt vagy bizonyítékot nem kell a korábbi eljáráshoz a félnek csatolnia, hanem csak a tárgyalásra alkalmasság keretében azt kell biztosítani, hogy a vád a törvényes vád az adatok, a bizonyítékok és a bűncselekmény minősítését illetően alkalmas legyen arra, hogy az alapján a bíróság tárgyalást tudjon lefolytatni, a bizonyítékokat értékelni egyenként és összességében számba venni tudja s az alapján döntsön a büntetőjogi felelősségről.

Jelen ügyben a bíróságok lényegében kizárólagosan azt rótták fel a pótmagánvádlónak, hogy nem fogalmazta meg azokat az indokokat, amelyek alapján a pótmagánvád szerinti bírósági eljárás lefolytatását indítványozza.

Az alapügyben eljáró bíróságok döntése alaptörvényellenes továbbá amiatt is, hogy:

1. Alaptörvényellenes a fenti értelmezés egyrészről amiatt, hogy kiüresíti a pótmagánvád jogintézményét. Olyan előírást támaszt a sértett pótmagánvádlóval szemben, amelyet a jogszabály nem tartalmaz. Az indokok megfogalmazása pusztán annyit jelent, és ezt csak alaki, azaz formai értelemben minősíthetik a bíróságok a befogadás kérdésköre kapcsán, hogy valamifajta indokolás, azaz indokolás egyáltalán a cselekményre és hogy azt miért tartja tartalma alapján bűncselekménynek a sértett pótmagánvádló. Ezt tartalmazza az indítvány. Jelen konkrét esetben egy öt oldalas részletesen jogi, tartalmi és a bizonyítékokat is elemző törvényes vád került előterjesztésre, az minden elemét magában foglalta a törvényi feltételeknek, szóba sem jöhet, hogy ne tartalmazna indokokat, azaz indokolást.
2. A pótmagánvád befogadása és annak elbírálása két különböző dolog. Mindezt a bíróság az alanyi jogot sértve felcserélte. Ezen első kör, amely jelen esetben számba jön kizárólag a formai befogadást érintő indokokat vizsgálhatja, azaz azt, hogy van-e indokolás erre vonatkozóan, tényállás, azt értékelő jogi minősítés, és bizonyítékok. Mivel van indokolás tényszerűen a vádindítványban, ezért önmagában pusztán emiatt tisztességtelen és Alaptörvénybe ütköző módon tisztességtelen a bíróságok eljárása és az abban született határozatok.
3. Az alkotmánybíróságnak ezen első pont kapcsán abban a kérdésben kell állást foglalnia elvi jelentőséggel, hogy a befogadás kapcsán a bíróságok az indokokat tartalmi értelemben egyáltalán vizsgálhatják-e a befogadás kapcsán, vagy sem, vagy pedig csak és kizárólag formai értelemben az indokok meglétét kérheti számon?

Leegyszerűsítve, megfogalmazva, ez azt jelenti, hogy az indokolás, még ha az nem is felel meg tartamában legadekvátabb módon, de ha van indokolás, akkor az indokokat a pótmagánvád tényszerűen tartalmazza. Azt emiatt elutasítani, illetve visszautasítani nem lehet.

Az alkotmánybíróságnak tehát a fenti kérdéskör kapcsán elvi jelleggel kell állást foglalnia és kimondania, hogy alaptörvénynek megfelelő-e az a büntető eljárásbeli megfogalmazás és annak bírói gyakorlata, hogy a befogadás kérdéskörében indokokat is számon kér, vagy nem.
4. Fentiekén túl az Alaptörvény tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét eredményezi továbbá az is, hogy az ügyben eljáró bíróságok nem adtak TARTALMI ÉRDEMI indokolást az ügyben, arra, hogy a panaszost alanyi jogától pontosan mi miatt fosztották meg?
5. Ugyanis pusztán annyit jelentettek ki, hogy azok az indokok, amelyeket a pótmagánvádló jogi képviselője leír, az nem elégséges. De, hogy miért nem elégséges, illetve, hogy ABBÓL MI HIÁNYZIK? Azt nem rögzítették, ez oly mértékű

JOGBIZONYTALANSÁGOT eredményez, hogy ez önmagában eléri az ALAPTÖRVÉNYSÉRTÉS szintjét.

E körben az Alkotmánybíróságnak abban is elvi élel állást kell foglalnia, hogy a panaszos alaptörvényben rögzített jogát sérti-e az, hogyha az Alaptörvényben biztosított jogai igénye érvényesítéséhez szükséges büntető eljárásban (pótmagánvád előterjesztése esetén, úgy fosztják meg az igényérvényesítés lehetőségétől is, hogy ennek okát nem jelölik meg, azaz érdemi tartalmi indokolást ehhez nem kapcsolnak.

A panaszosi álláspont szerint ugyanis nem elégséges az az indokolás, miszerint valami nem ér el egy szintet, különösen akkor nem ha a jogszabály az indokolás „szintjét”, „mértékét” nem határozza meg” ld. "maradéktalanul nem tartalmazza"?, hanem pusztán indokok megfogalmazásának hiányát írja elő a panasz benyújtójának.

Egyszerűsítve megfogalmazva, az Alkotmánybíróságnak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme kapcsán abban a körben kell állást foglalnia, hogy az ügyben eljáró bíróságok a pótmagánvádas eljárási indítvány "indokai" hiánya megállapításánál ezen pusztán hivatkozás indokolásnak minősül-e vagy sem, ha az Alaptörvénnyel védett alanyi jog megfosztásához vezet, illetve, hogy kell-e egyáltalán indokolást adnia, ha alanyi jogától fosztja meg a pótmagánvád előterjesztésére jogosultsággal rendelkező sértettet, azaz a panaszost a bíróság eljárásával, illetve határozatával?

6. Az Alkotmánybíróságnak mindezekon felül abban a kérdésben is állást kell foglalnia, hogy a pótmagánvád jogintézménye alanyi jogot biztosít-e és Alaptörvényben védett jog-e az érintett számára, vagy sem. Abban az esetben ugyanis, ha azt mondja ki az Alkotmánybíróság, hogy Alaptörvényben biztosított joga a sértettnek az, hogy amennyiben a törvényi feltételek fennállnak pótmagánvádas eljárás keretében igyekezzon bizonyítani a sérelmére megvalósult bűncselekményt, akkor abban az esetben a bíróság ezen alanyi jogot megfosztó rendelkezése és joggyakorlása is szigorú alkotmányossági értelmezési és jogalkalmazási kritériumok védelme alatt áll. Ebből fakadóan a bíróságnak ezen jogok gyakorlása során a tisztességes eljárás a pártatlan és független bíróhoz való jog alapelveivel összefüggően csak igen kivételes esetben és a leggondosabb eljárás keretében foszthatja meg a sértett panaszost attól, hogy igényét ezen jogintézmény keretében érvényesítse.
7. Az alkotmánybíróságnak jelen ügyben abban a kérdésben is állást kell foglalnia, és meg kell fontolnia, hogy hivatalból ad-e Alkotmányossági jogértelmezést (megsemmisít-e Alaptörvényellenes jogszabályt) nevezetesen, hogy önmagában egyáltalán alkotmányos-e a büntető eljárásjogi törvény azon rendelkezése, amely a) további indokokat kíván meg egy vád azaz vádindítvány komplett egészének létrehozásán túl az igényérvényesítő panaszostól, b) hogy ezek az úgynevezett „indokok” alanyi jogot érvényesítő vagy attól megfosztó helyzet alapján törvényben lehetnek-e megfogalmazva olyan absztrakt

értelemben, hogy annak tartalmát a bíróságok más és más módon értelmezzék?

Jelen esetben példának okáért az elsőfokú bíróság ezeket az úgynevezett plusz indokokat úgy értelmezte, hogy azt kell megmondania a panaszosnak, hogy milyen új körülmény vagy bizonyíték az ami alapján a büntető eljárás korábbi hatósági szakaszához képest a bírósági eljárás pótmagánvádas szegmensét kívánja folyamatba tenni. Ez nem lehet alkotmányos értelmezés.

A másodfokú bíróság ráadásul - mivel ez nem vezethető le a törvényből - osztotta a jogi képviselő erre vonatkozó érveit és kifejtette, hogy ilyen új körülményekre vagy bizonyítékokra, következtetésre vonatkozó elvárás nem írható elő, nem vezethető le a törvényből hiszen ez a törvényben nem szerepel.

Mindez jól mutatja, hogy a pótmagánvád befogadásának/érvényesíthetőségének értelmezése terén a bíróság között nagy dilemmák, és jogbizonytalanság áll fenn, abban különösen indokolt alkotmányossági értelmezés nyújtása.

(Valójában ilyen új indokok és körülmények egyfajta perújítás és nem a pótmagánvádas eljárás lefolytatását tennék lehetővé illetve új nyomozás elrendelését indokolnák, ezek a pótmagánvádas eljárás alapvető lényegével ellentétben álló felfogást tükröznék.)

Jelen esetben igaz ugyan, hogy a másodfokú bíróság azt mondta, hogy téves az elsőfokú bíróság az indokok kapcsán új körülményeket és tényeket megkívánó érvelése, mindazonáltal azt mondta, hogy az indokok a panaszos által előterjesztett pótmagánvásban mégis elégtelenek. Igaz utóbbinak indokát nem adta.

Azt, hogy ez az elégtelenség miben nyilvánul meg, vagy mely ok miatt áll fenn, semmilyen formában, még megközelítőleg sem jelölte meg.

A törvényszék, mint másodfokú bíróság fenti érvelése is jól mutatja, hogy a „törvénybeli szakasz” „indokok” hivatkozása oly mértékben absztrakt és átfogó illetve az egyéb törvényi előfeltételektől **olyan további absztrakt és meg nem határozható feltételt fogalmaz meg, amely önmagában Alaptörvényellenes a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát súlyosan sérti**, ezáltal az Alkotmánybíróságnak magát a jogszabályhelyet is indokolt lehet hivatalból eljárva megvizsgálni, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez szükséges, ennek megsemmisítéséről indokolt rendelkeznie.

Utóbbira a panaszos ezen kezdeményezéssel indítványt tesz.

Összefoglalva a fenti pont szerinti hivatkozást az Alaptörvény által védett alanyi jogot elfogadó pótmagánvád jogintézményénél a törvényi előfeltételek részletes rögzítésén túl olyan további „indokok” meghatározása, amelyeket nem részletez a jogalkotó, Alaptörvényellenes helyzetet hoznak létre azáltal, hogy

jogbizonytalanságot eredményeznek, hogy mely indokokat várhatja el az igazságszolgáltató szerv a sértettől ilyenkor és melyeket nem. A büntető eljárás alanyi jogának érvényesítése körében a jogbizonytalanság ilyen szintje a töretlen alkotmánybíróági gyakorlat alapján a tisztességes eljáráshoz való jog alapvető jogát súlyosan sérti.

*

A döntés alaptörvény-ellenességének e szempontú rövid lényege abban áll, hogy a fentiek szerint, mivel a az ügyben eljáró bíróságok tartalmi indokolást nem adtak az ügyben a visszautasításra, nem volt (s jelenleg sem) tudható, hogy milyen pontosan mely indok miatt nem lett befogadva a pótmagánvád (mi hiányzik?) emiatt az alaptörvényben rögzített, tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.

Semmi nem indokolhatja azt, hogy a tisztességes eljáráshoz való alapjog, szembekerüljön, bármely ennek kijátszására alkalmat adó céllal, vagy valamely büntető eljárásjogi megoldással (Ld. : 14/2002. (III.20.) AB Határozat, ABH 2002, 101, 108).

Összegzésképpen megállapítható, hogy fenti bírói magatartás alaptörvény-ellenes határozatokat eredményezett, ellentétben áll a pótmagánvád alapvető lényegével, sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a független és pártatlan bírósághoz való jogot, a fegyveregyenlőség, a tisztességes eljárás alkotmányos alapelveit.

Alaptörvény által védett jog (tisztességes eljáráshoz való jog) más jog által nem korlátozható, nem állítható szembe egymással, ennek korlátozása ilyen hivatkozással sem nem arányos, sem nem szükséges, sem nem indokolható józan ésszel sem.

Az indokolás ugyanakkor önmagában is alaptörvényi garancia kell, hogy legyen, hiszen a bírói határozatában ekkor ad számot a ráruházott közhatalom gyakorlásáról, az indokolás lényegében a bírói hatalom egyik kontrollja, az érthető, logikus, ésszerű és alapos indokolás az igazságszolgáltatás legitimitását erősíti.

Az indokolás az indítványozó oldaláról nézve pedig még nagyobb jelentőségű, ezzel magyarázza meg a súlyos évekét a bíró, ekkor ad számot ennek gyakorlására vonatkozó jogosultságáról, magyarázza meg, vezeti le, erről ad számot amikor indokol, ez a döntésből fakadó leglényegesebb bírói közjogi kötelessége.

*

10

Az indokolásnál abból kell kiindulni, hogy annak cogzaktnak, egyértelműnek, következetesnek, logikusnak, ésszerűnek, és meggyőzőnek kell lennie, hogy világos legyen mindenki számára, hogy mi az oka a döntésnek. Az indokolásban hiányos, homályos, önmagával, a rendelkezésre álló tényekkel ellentétes értékelés nem lehet.

Jelen ügyben a bíróságok indokolási kötelezettségüket súlyosan megsértették, a bíróság indokolási kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget, továbbá az alapul szolgáló bírói gyakorlat is alaptörvény-ellenesnek tekintendő (ld. Kúria, Bkv 1-es állásfoglalás, C.p.2.a) és b) alpont),

*

Fentiek alapján indítványozom az Alaptörvényellenesség kimondását és annak jogkövetkezményei kimondását, illetve alkotmányos értelmezés és elvi állásfoglalás kimondását az ügyben.

Budapest, 2018. július 19.

dr. Biczó László ügyvéd

képviselőként